

Ze zpětných vazeb studentů:

... Bylo hezké se naučit něco víc o menšině, která tu s námi už takovou dobu žije, a denně se setkáváme s jejími příslušníky. Myslím si, že většině z nás mohla tato přednáška otevřít oči a donutila nás se na Vietnamce žijící v ČR koukat v jiném světle. Dozvěděli jsme se, jak to pro ně může být těžké být jiné rasy a žít v zemi, kde se na ně všichni koukají skrze prsty jen proto, jak vypadají. Líbilo se mi, že přednášející se nebála odpovídat na naše dotazy, i přesto, že jí to mohlo být trochu nepříjemné. Jsem ráda, že se nám pokusila přiblížit co nejlépe jak život v ČR, tak i ve Vietnamu, kde to může být také složité, vzhledem k tomu, že Vietnam funguje úplně jinak. Dozvěděli jsme se i to, jak těžké to je se přizpůsobit jiné kultuře v jiné zemi. Přednáška byla sama o sobě přínosná a dobře zorganizovaná.

... Hodně zajímavé mi přišlo povídání o rodině a poměrně velké kulturní rozdíly mezi českou a vietnamskou rodinou. Například poslušnost českých dětí se s poslušností vietnamských nedá srovnávat. (...)

V průběhu prezentace ve mně rezonovala myšlenka, že bych alespoň na týden rád zkusil chodit do vietnamské školy, ale zase poté, co jsem viděl, jak vypadá běžná škola a třída, tak jsem tuto zkušenost přehodnotil. Nebránil bych se však zkusit školu pro bohatší vrstvu, protože z vyprávění zněla velice dobře.

Poté se mi velice líbilo rozebírání typických stereotypů - jako např. že rodiče vietnamských dětí chtějí, aby jejich děti byli doktoři, právníci apod. nebo jestli se opravdu děti Vietnamců, stále učí. Tyto stereotypy a předsudky slyším velice často a jsem rád, že jsem k nim dostal nějaký komentář a bližší vysvětlení.

Osobně mám také několik přátel, kteří jsou Vietnamci, a bylo zajímavé poslouchat, jaký obraz si o nás mohou vytvořit, či co prožívají na českých školách a v ČR obecně.

Slečna, která tuto přednášku vedla, mluvila srozumitelně a jediné, co mi vadilo, byl slečny mikrofon, jelikož byla slyšet trochu tišeji. Samotná přednáška byla velmi naučná a dozvěděli jsme se reálný život a kulturu Vietnamců. Mohli jsme se i ptát po každém tématu, což mi přijde dobré, jelikož každého může zajímat něco jiného. Dozvěděli jsme se jaké to je žít ve Vietnamu a odnesla jsem si z toho, že bychom si měli vážit přístupu ve škole a toho, jak je škola zařízená. Nikdy jsem si neuvědomovala, že vlastně Vietnamci, co se narodili v Čechách, to můžou mít takto těžké a můžou se dostat do situace, kde si říkají, kam vlastně patří. V této době, kdy všichni musíme být online, tak přednáška byla kvalitní, jako by byla ve škole. K předmětu tato přednáška byla adekvátní a nemám jí, co vytknout.